

Tamil Kaplanlarıyla Ordu Arasında (Sri Lanka) Kalan Müslümanlar *

Çarşamba, 10 Haziran 2009

Geçtiğimiz Mayıs ayında dünya, yirmi beş yıldır süren Sri Lanka ordusu ile Tamil Kaplanları arasındaki çatışmanın son rounduna şahit oldu. Yetmiş binden fazla insanın hayatına mal olan savaş, yüz binlerce kişinin de evsiz barksız kalmasına neden oldu. Bu gelişmeleri tetikleyen şey, Tamillerin, Budist Sri Lankalıların kurduğu hükümetten ülkenin kuzey ve doğu bölümünde bulunan bir ülke ve kendilerine 50-60 yıldır uygulanan ayrımcılığa son verilmesi taleplerinde bulunmalarıdır. Pimdi, Ocak 2009'da Tamil Kaplanlarının on yıldır fiilen baskenti olan Killinochchi'nin düşmesiyle ve Sri Lanka ordusunun Tamillerin son mevzii Mullaitivu'yu da ele geçirmesiyle, Tamillerin elinde sadece ülkenin kuzeydoğusunda 12 km²'den daha fazla toprak kaldığı tahmin edilmektedir. Sivillerin gördüğü zararın giderek artmasına ve yaşanan insani felakete rağmen, uluslararası topluluk Tamil Kaplanlarının sonunun gelmesini arzuladı ve taraflar arasında sadece zayıf bir ateşkes çözümlerinde bulundu.

Uluslararası medyanın Sri Lanka'daki çatışmayı gündeme getirmesinin ardından, Müslümanlar kendilerini siyaseten duyarlı kabul edenler arasında bile, salt sathî bir merakın ötesinde söz konusu çatışmayla ilgilenen bir kimseyi bulmakta zorlanırsınız. Yirmi yıldır her iki taraftan o deşhet verici zulümlere ve etnik kıyıma maruz kalan ve mazlumlarla ortak ve anlaşılabilir bir dayanışma anlayışıyla hareket eden çoğu Müslüman, bu mücadelede Tamil Kaplanların destekleyecekleri tabii ki. Savaşın; Sri Lanka'nın Müslüman azınlık nüfusu üzerindeki etkisi sorulursa, Müslümanların çoğu söz konusu savaşta taraf olmamalarına rağmen, ateş altında kalmış ve gerek Tamil Kaplanları gerekse Sri Lanka yönetimi arasında siyasi bir futbol topu muamelesi görmüşlerdir.

10 Mart 2009'da Colombo'nun yaklaşık yüz altmış km güneyinde bulunan Akurassa kentindeki Godapitiya'da Tamil Kaplanlarına üye bir intihar eylemcisinin mevlüt kandili programını hedef alan saldırısında on dört Müslüman hayatını kaybederken otuzu da yaralandı. Müslümanlar Sri Lanka ordusu ve Tamileela Makkal Viduthalai Puligal (TMVP) ya da Karuna grubu gibi hükümet destekli Tamil grupları tarafından gerçekleştirilen "savaşla ilgisiz" katliamlara, kaçırılmalara ve zulümlere maruz kalmaya devam etmekte. Uzun soluklu bir barış olacaksa, Sri Lankalı Müslümanların bu çatışmadaki rolünü anlamak ve siyasi hedefleri üzerine kafa yormak elzemdir. İç savaşın arka planı Müslümanların Sri Lanka'ya gelişi, Arap tüccarların o bölgeye yerleşmeye başladığı sekizinci yüzyıl civarındadır. On altıncı yüzyılda Portekizli sömürgecilerin gelişiyle, bu tüccarların torunları zulme uğradı ve ülkenin merkezindeki dağlık bölgeye ve doğu kısmına göçe zorlandı. İşte günümüzde Sri Lanka'daki Müslümanların çoğunluğunu (%95) oluşturan ve siyaseten en aktif kesimi oluşturan Portekizlileri "Moor" dediği kesim bunlardır. Sri Lanka'da öne çıkan diğer Müslüman kesimleri on sekizinci ve on dokuzuncu yüzyıllarda Hollandalı ve İngiliz yöneticiler tarafından getirilmiş olan Cavalı ve Malezyalı Müslümanların torunları ve on dokuzuncu ve yirminci yüzyılda ip bulma ümidiyle gelen Hindistanlı Müslümanlardır. Malezyalı ve Hindistanlı Müslümanlar büyük Müslüman topluluğundan ve geniş Sri Lankalı nüfustan izole olup/edilmiş durumdadır. Müslüman-Sri Lankalıları arası ilişkiler Müslüman, Hindu Tamiller ve Budist Sri Lankalılar ülke tarihi boyunca genel olarak barış ve uyum içinde bir arada yaşamışlardır. Ne var ki, ip, ticaret konusundaki anlaşmazlıklar, milliyetçi gruplar tarafından yapılan manipülasyonlar ara sıra meydana gelen çatışmaları körüklemektedir. Müslümanlara yönelik ilk açık saldırı, Sri Lankalı çoğunluk Müslüman tüccarlara ve ip yerlerine saldırıdır. 1915 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Yapılan planlı saldırı, yükselen Sri Lanka milliyetçiliğinin Sri Lanka ip dünyasındaki geleneksel Müslüman hakimiyetine düşmanlıkla birleşmesinin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. O olayların üzerinden bir yüzyıldan fazla geçtikten sonra, Müslümanlar ve Sri Lankalılar sınırlı sosyal entegrasyona rağmen, daha fazla ekonomik alıpverişle barış içinde hayat sürmüşlerdir. Müslümanlar çoğunlukla ibadetlerini hiçbir sınırlama olmadan büyük bir özgürlük içinde yapabilmekte ve Müslümanların bayramları resmi tatil ilan edilmektedir. Müslümanlar İslâm periyatına göre hükmeden mahkemelerde ailevi ve bireysel konularda yargılanma hakkına sahiptirler ve ayrıca devletin belirlediği eğitim müfredatına ek olarak İslâm'ın öğretilmiş devlet destekli ayrı okullarda eğitim alabilmektedirler. Müslüman milletvekilleri tüm siyasi partilerde mevcuttur ve İslâmî siyasi partilere yönelik bir sınırlama da mevcut değildir. Önemli mali bürokratik görevlere, bakanlıklara ve güvenlik güçlerine gelince, bu alanlarda açık birtakım ayrılmış politikalar mevcuttur. Bunun sonucu olarak daha az nitelikli Sri Lankalıları nitelikli Müslümanlara tercih edilmektedir. Müslümanlar ciddi anlamda devlet ve yarı resmi kuruluşlarda hak ettiklerinden daha az temsil hakkına sahiptir. Sri Lanka'da piddet, aralıklarla organize milliyetçi hareketler ya da ip alanındaki ihtilaflarla irtibatlı olarak patlak vermiştir. 1976'da, görünüşte bakılırsa ip toprak konusunda çıkan anlaşmazlık nedeniyle polis, Müslümanlarla Sri Lankalıları arasında çıkan çatışmaların ardından birkaç Müslümanı Puttalam'da vurdu. 1990'larda -1999'da Nochchiyagama'daki dükkanlara yapılan saldırılar dahil- tek tük hadiseler oluyordu. Haziran 2001'de Sri Lankalı çeteler Mawanella'da iki Müslümanın hayatını kaybetmesine ve düzinelerce binanın ve aracın yok edilmesine yol açan saldırılar düzenledi. Bazı yorumcular bu olayların piddeti tırmandırmamasını Sri Lanka'daki Müslüman liderlerin azınlık statüsünde oldukları bilinciyle, daha cüretkâr bir duruşun korkunç sonuçlarının farkındalığıyla hareket ederek ayrımcılığa ve etnik gerilime dikkat çekme konusunda isteksizliklerine başlamadıkları. Sözgelimi, 1976'da Puttalam'da Müslümanların katledilmesini müteakiben hiçbir Müslüman konuyu parlamentoya taşımadı. O dönemde, Müslüman liderlerin hepsi deşilse de çoğu ülkenin kuzey ve doğusunda, çoğu çiftçi ve balıkçı olan dindaşlarının kaderiyle

ilgilenen tüccar sýnyfýndandý. Musliman-Tamil Ýlipkileri Sri Lanka milliyetçiliðinin 1970'lerde yükseliþi ve ülkenin kuzeyi ile doðusundaki Tamillere ve Müslümanlara karþý ayrımcý politikalar, þu ana kadar sessiz kalmýþ Müslüman nüfusun siyasi düþüncesinde ve aktivizminde bir deðiþiklik meydana getirdi. Tamil Kaplanlarýnýn 1970'lerde görünür hale gelmesiyle, Müslümanlar meselelerinde inisiyatif kullanma ve bozguncu-uzlaþmacý addettikleri liderlerinden de kurtulma fýrsatýný yakaladýlar. Sri Lankalý yerleþimcilerin akýn akýn gelmesi yol açan doðudaki devlet destekli geliþmelerle ve Müslümanlarýn arazilerini kaybetmeleriyle birlikte, Müslümanlar ve Tamiller birlikte bir çaba içine girdiler. Hatta bazý Müslümanlar Tamil Kaplanlarýna katýldý. 1986'da ülkenin ilk Müslüman siyasi partisi olan Sri Lankalý Müslümanlar Kongresi (SMK)'nin kurulmasýný müteakiben, Müslümanlarla Tamil Kaplanlarý arasýndaki iliþkiler bozuldu. Çünkü Tamil Kaplanlarý bu partinin kurulmasýný ülkenin kuzeyi ve doðusunun tam kontrolünü ele geçirmelerine yönelik siyasi bir tehdit olarak deðerlendirdi. Müslümanlarla Tamil Kaplanlarý arasýndaki tek tük görülen þiddetli çatýþmalar 80'li yýllar boyunca sürdü ama 90'ly yýllarda daha önce olanlarý açan bir durum söz konusuydu. Müslüman Katliamý ve Etnik Kýyým Sri Lanka'daki çatýþmalarda en deþbet verici ama en az bilinen olaylardan birisi 1990 yýly yaz mevsimindekiydi. Olayda Müslümanlar katliam ve etnik temizlikle karþý karþýya geldi. Doðudaki þiddet olaylarý Temmuz ayında baþladı. O sýralarda çoðu hacdan dönen altmýþtan fazla kiþi Tamil Kaplanlarý tarafýndan Kurukal Madam'da öldürüldü. Daha sonra 1 Aðustos'da da on dört ve sonraki iki günde de deðiþik yerlerde on beþ kiþi daha öldürüldü. 3 Aðustos Cuma günü Kattankudi'deki Mina Cuma Camiine 300 kiþi namaz kýlýyordu. Birtakým kimseler camiye girdi, kimse kaçmasýn diye kapýlarý kilitledi ve otomatik silahlarla cami cemaatine atep etmeye baþladı. Benzer bir olay da Hüseyniye Camiinde gerçekleşti. Toplamda yüzden fazla erkek ve çocuk öldürüldü. Ardýndan da ülkenin doðusundaki Müslüman kasaba ve köylerde yüzlerce erkek, kadýn ve çocuðun hayatýný kaybetmesine, evlerinin de cayýr cayýr yanmasýna yol açan ve birkaç hafta süren katliamlar yaþandı. Binlerce Müslüman evlerini barklarýný terk edip kaçmak zorunda kaldý ve hala da dönmediler. Kuzeyde olup bitenler daha da deþbet vericiydi. Ülkenin doðusunda 1990 yýlýnýn Ekim ayında olduðu gibi, orada Müslümanlar Tamiller arasýnda þiddetin benzer bir tarihinin olmamasýna raðmen, Tamil Kaplanlarý savaþçýlarý hiçbir uyarýda bulunmaksýzýn, köy köy dolayıp Müslümanlarýn kýrk sekiz saat içinde þehri terk etmelerini istedi. Aksi takdirde Müslümanlar kanunsuz bir durumla karþý karþýya kalacaklardý. Emirler üst düzey liderlerden geldi. Cefne'de Müslümanlara iki saat içinde þehri bopaltmalarý talimatý ve yanlarına sadece 150 rupi almalarý izni çýktý. Baþka yerlerde sadece uyarýlarla kaçmak zorunda kaldýlar. Birkaç gün içinde, ülkenin kuzeyindeki yetmiþ beþ bin Müslüman nüfusun tümü geride yaklaþýk beþ milyar rupilik bir mülkiyeti býrakarak evlerini barklarýný terk etmeye zorlandı. Tamil Kaplanlarý üzerinde, ne hükümetten ne de uluslararası toplumdaki etnik temizliðe son vermesi konusunda hiçbir baský yoktu. Sürgün edilmiþ Müslümanlarýn çoðu yaya olarak çamurdan ve brandadan günümüze kadar ayakta kalabilen evler yaptýklarý Puttalam, Anuradhapura ve Kurungela gibi kuzey eyaletlere ve bu eyaletlerin yakýnlarýndaki þehirlere göç etti. Oralara ulaþmalarýndan bu yana Sri Lanka Hükümeti onlarýn durumlarýný sadece altý ayda bir verdiði istihkak (yiyecek payý) ile- neredeyse görmezlikten geldi. Puttalam kampýnýn saðlýksýz koþullarýnýn üç bin beþ yüz kamp sakini için kýrk wc ve bir çeþme var- son on yýlda çoðu tedavi edilebilir hastalýklar sonucu ekseriyetle çocuk ve bebeklerden yüz kiþinin hayatýný kaybetmesinde payý vardýr. Hükümet 1995'te þehrin kontrolünü ele aldı ve Müslümanlarý geri dönmelerini istedi. Ayrýca bazý Tamil Kaplanlarý liderleri 2000 yýlýnda zorunlu göçe tâbi tutulmalarý nedeniyle onlardan özür diledi. Yine de geri dönmek için pek az teþvik edici bir durum söz konusu. Çünkü evleri uzun süre kullanýldý ve geçim kaynaklarý sona erdi. Dahasý, Tamil Kaplanlarý askere alým görevlileri hala bölgede faaliyet yürütmekte ve (Müslüman) aileleri çocuklarýný kendilerine bir sadakat göstergesi olarak silah altına almaya üzere býrakmaya zorlamaktadır. Öte yandan hükümet, bazý kamp sakinlerini Tamil Kaplanlarýna (Bu itham Müslümanlarý çok incitcidir.) "gammazlýk yapmakla" suçlanmaktadır. 2002'deki Tamil Kaplanlarý ile hükümet arasýndaki ateþkesin ardýndan, çatýþmadan doðrudan etkilenen ve baþta görüþmelerinden baðýmsýz bir temsilcisi bile olmayan Müslümanlarýn durumu daha da kötüye gitti. Tamil Kaplanlarý Müslümanlara mülkiyetlerinin iade edileceði ve Tamil Kaplanlarýya artýk himaye vergisi ödemeyecekleri sözü verdi. gerçekte, Müslümanlar mülklerini geri alamadý, vergiler arttı ve Müslümanlar artan þiddetin hedefi haline geldi. Çünkü Tamil Kaplanlarý ülkenin doðusundaki hakimiyetini saðlamlaþtırmaya çalıþýyordu. Bu, 2003 yýlýnda ülkenin doðusunda Müslümanlara muhtelif talebinde bulunan halkla iç içe olan Müslümanlarýn belirginleþmesine katkıda bulundu. Bu çadıry, fazla Müslümanlar arasý ihtlafý körükleyen, büyük resimden koparan Colombo'daki menfaatçi Müslüman liderler tarafýndan büsbütün görmezlikten alındı. Son olaylar Savaþın 2006 yýlýnda güneyinde tekrar patlak vermesiyle, Müslümanlar çarpraz ateþ altýnda kaldý. 29 Mayıs 2006'da paniðe yol açan ve 1990 olaylarýný hatýrlatan "Mutur eyaletinde yaþayan Müslümanlarýn yetmiþ iki saat içinde eyaleti terk etmeleri" emri yayýnlandı. Tamil Kaplanlarý Aðustos ayında þehri ele geçirdi ve birkaç hafta sonra Sri Lanka ordusu kentte tekrar hakimiyeti saðlayana kadar Müslümanlar yurtlarından ayrılmak zorunda kaldýlar. O sýralarda yüzlerce Müslüman öldürüldü ve kaçýrıldı. Bu çatýþmada diðer rahatsýz edici bir unsur Kaplanlarýdan 2004 yýlýnda ayrılan ve adam kaçýrma, yargýsýz infaz ve çocuklarý silah altına alma gibi eylemlerde bulunan hükümet destekli Karuna grubunun ortaya çýkmasýdır. Bu grup, ülkenin doðusunu etkili bir þekilde kontrol altýnda tutmakta ve camiden evine giden insanlarý hedef almakta ve onlarýn evlerini, ipyerlerini kundaklamaktadır. Belki de daha deþbet verici

olayların habercisi olarak Bidist heykeller dikme yoluyla Müslümanların ağırlıkta olduğu yerlerde Budizmi yaygınlaştırmak amacıyla devasa servetler harcanmaktadır. Biddetten birbirlerini sorumlu tutan ve Müslüman kanı üzerinden siyasi sonuç elde etmeyi ümit eden Tamil Kaplanları ve Sri Lanka ordusunun zülümleri devam etmektedir. Ülkenin son dönemlerinde ilk kez, mevcut durumdan rahatsız birçok Müslüman genç İslâm toplumunun önde gelenlerinin onları dizginleme gayretlerine rağmen kendi toplumlarının korumak için silahlanmaya hazırlanıyor. Sri Lanka'da Müslümanlar tarihlerinin çok kritik bir dönemindedir. Tamil Kaplanlarının ordu tarafından yok edilmesi ya da her iki tarafın bir anlaşmaya varması söz konusu olsa da Sri Lanka'daki Müslümanlar adım adım Budist hükümete ya da Tamil Kaplanlarının onları himaye etmesine bel bağlamanın bir sonuç getirmeyeceği gerçeğini kavıyorlar. Onların kendi kendilerini güvende hissetmeleri kendilerini yönetir hale geldiklerinde söz konusu olacaktır. Bu ana kadarki talepleri barışçıl idi ama sükût içinde daha ne kadar acı çekecekler? Fahd Ensari, "Tamil Kaplanlarıyla Ordu arasında Sri Lankalı Müslümanlar", Crescent Dergi., 2009. (<http://www.muslimedia.com/sri-muslimwar.htm>) 10.06.2009. *Fahad Ensari, "Tamil Kaplanlarıyla Ordu Arasında Kalan Müslümanlar", (çev: Murat Kayacan), Haksöz Derg., Ýst., S. 219, s. 48-51. Muslims suffer amid Tiger-army fighting in Sri Lanka By Fahad Ansari Crescent MaY 2009 This month, the world may witness the final chapter in the 25-year-old conflict between the Sri Lankan army and the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), commonly known as the Tamil Tigers. The civil war, which has killed more than 70,000 people and displaced hundreds of thousands others, was triggered by Tamil demands for an independent homeland in the North and East of the country following decades of complaints about discrimination against them by the majority Buddhist Sinhalese government. Now, with the fall of the Tigers' 10 year de facto capital of Killinochchi in January 2009 followed by the Sri Lankan army's takeover of their last stronghold, Mullaitivu, the Tigers have been left in control of only a small stretch of coastal land, estimated to be no more than 12 square kilometres, in the north-east of the country. Despite mounting civilian casualties and a humanitarian disaster, the international community, motivated by its desire to see an end to the LTTE, has issued only feeble calls for a mutual ceasefire. Raise the issue of Sri Lanka with most Muslims, even those who would describe themselves as politically aware, and you would be hard pressed to find many who are interested beyond a mere superficial curiosity spawned by the recent international media coverage of the conflict. Army, and subjected to horrific atrocities and ethnic cleansing by both sides for almost twenty years Motivated by a common and understandable sense of solidarity with the underdog, most Muslims would declare their support for the Tigers in this struggle. If asked about the effects of the war on Sri Lanka's minority Muslim population, most Muslims would struggle to realize that with no major affiliations to either side in the conflict, they have been effectively caught in the crossfire, being used as political footballs by both the Tigers and the Sri Lankan. Most recently on 10 March 2009, fourteen Muslims were killed and thirty injured when a LTTE human bomber targeted a procession celebrating the birthday of Prophet Muhammad (peace and blessings of Allah be upon him) at Godapitiya in Akurassa town, about 160 km south of Colombo. Muslims also continue to be targets of extrajudicial killings, abductions and brutality by both the Sri Lankan army and pro-government Tamil groups such as the Tamileela Makkal Viduthalai Puligal (TMVP) or Karuna faction. Understanding the role of Sri Lankan Muslims in the conflict and addressing their political aspirations are vital if there is to be a lasting peace settlement. Background Muslims began arriving in Sri Lanka around the 8th century when Arab traders began settling in the region. With the arrival of the Portuguese colonialists in the 16th century, the descendants of these traders were persecuted and forced to migrate to the Central Highlands and East of the country. It is these Sri Lankan "Moors" (as the Portuguese saw them) who form the majority of Muslims in Sri Lanka (95%) today and who are the most politically active. The other two distinct groups of Muslims in Sri Lanka are the Malays, descendants of Javanese and Malaysian Muslims brought over by the Dutch and British rulers in the 18th and 19th centuries, and Indian Muslims who arrived in the 19th and 20th centuries seeking business opportunities. Both the Malays and Indian Muslims are isolated from the majority Muslim community and the wider Sri Lankan population. Muslim-Sinhalese Relations Muslims, Hindu Tamils and Buddhist Sinhalese in Sri Lanka generally co-existed in peace and harmony for much of their history. However, disputes over business and trade, sometimes manipulated by nationalist groups, have fuelled occasional clashes. The first blatant anti-Muslim riots took place in 1915 when Sinhalese gangs attacked Muslim traders and shops. The pogrom appeared to be the result of a combination of rising Sinhalese nationalism coupled with antagonism at the traditional Muslim dominance of business in Sri Lanka. Since that time, Muslims and Sinhalese have had peaceful relations with much economic interaction, albeit limited social integration. Muslims enjoy considerable freedoms with no restrictions on religious worship and major Muslim religious holidays are celebrated as public holidays. Muslims have the right to use their own courts governed by shariah for family and personal matters, and also enjoy separate state-funded schools in which Islam is taught in addition to the national

curriculum. There are Muslims in all political parties with many Muslim parliamentarians, and no restrictions on Muslim political parties. There is however some clear discriminatory policies in place when it comes to recruitment in key revenue bureaucracies, ministries and the security forces, where well-qualified Muslims are often passed over in favour of less qualified Sinhalese. Muslims are substantially underrepresented overall in state and semi-state structures. Nevertheless violence has erupted intermittently usually linked to organized nationalist campaigns or business disputes. In 1976 police shot several Muslims in Puttalam after clashes between Muslims and Sinhalese, apparently provoked by disputes over jobs and land. There were sporadic incidents in the 1990s, including attacks on shops in Nochchiyagama in 1999. In April 2001 Sinhalese mobs attacked Muslims in Mawanella killing two Muslims and destroying dozens of buildings and vehicles. Some commentators have attributed the lack of escalation of these incidents to the reluctance of Muslim leaders in Sri Lanka to draw attention to discrimination and ethnic tensions in public, aware of their minority status and fearful of the consequences of taking a bolder stance. For example, following the killing of Muslims in Puttalam in 1976, not a single Muslim raised the matter in Parliament. Most if not all of the Muslim leaders during this period were from the mercantile class in the South who were less concerned about the fate of their co-religionists, consisting mainly of farmers and fishermen, in the North and the East.

Muslim-Tamil Relations The rise of Sinhalese nationalism in the 70s and the resulting discriminatory policies against Tamils and Muslims in the North and East of the country brought about a change in the political thought and activism of Sri Lanka's hitherto dormant Muslim population. With the creation of the LTTE in the 1970s, disaffected Muslims saw the opportunity to take matters into their own hands and away from their leaders who they viewed as defeatist and compromising. With state-sponsored development in the East causing the influx of Sinhalese settlers and the loss of Muslim lands, Muslims and Tamils worked together, with some Muslims even joining the LTTE. Following the establishment in 1986 of the country's first Muslim political party, the Sri Lankan Muslim Congress (SLMC), relations between Muslims and the LTTE soured with the Tigers viewing its formation as a political threat to their full control of the North and the East. Sporadic violent clashes between Muslims and the LTTE broke out throughout the 1980s but what occurred in 1990 surpassed anything that had occurred before. Anti-Muslim Pogroms and Ethnic-Cleansing One of the most horrific but least well known incidents of the conflict in Sri Lanka involved the butchering and ethnic cleansing of Muslims in the summer of 1990. The violence started in the East in July, when more than 60 people, most returning from Hajj, were reportedly killed by the LTTE at Kurukul Madam. A further fourteen were killed in Akkaraipattu on August 1 and fifteen more in various locations over the next two days. On Friday August 3, some 300 men were at prayer in the Meena Jumma mosque in Kattankudi when LTTE gunmen entered the mosque, locked the doors to prevent anyone escaping and began firing into the crowd with automatic weapons. A similar incident took place at the nearby Hussainiya mosque. In total, more than 100 men and boys were killed. Thereafter several weeks of massacres throughout Muslim towns and villages in the East followed in which hundreds of men, women and children were slaughtered and dwellings burned. Thousands of Muslims fled their homes and have still not returned. What occurred in the North was even more gruesome. Despite there being no similar history of violence between Muslims and Tamils as there was in the East, in October 1990, without any warning, LTTE fighters went from village to village announcing over loudspeakers that Muslims had 48 hours to leave the province or face reprisals. The orders came from the very top. In Jaffna, Muslims were given only two hours to leave and permitted to take just 150 rupees with them. Elsewhere, they fled with just the clothes on their backs. Within a few days, the entire Muslim population of the North numbering 75,000 had been forced out of their homes leaving behind as much as 5000 million rupees of property and valuables. There was no pressure on the LTTE, either from the government or the international community, to halt this episode of ethnic cleansing. The displaced Muslims fled, many by foot, to the adjoining districts of the Northern Province – Puttalam, Anuradhapura and Kurunegala – where they set up homes of mud and canvas and remain there to this day. Since they arrived, the Sri Lankan Government has all-but ignored them, delivering only a small amount of rations every six months. The Puttalam camp's unsanitary conditions — 40 makeshift lavatories and one water tap for 3,500 residents — have contributed to the deaths of about 100 people in 18 years, most of them children or babies, from what were mostly treatable diseases. Although the government retook the town in 1995 and urged the Muslims to return, and some LTTE leaders apologized for the forced transfer in 2000, there is little incentive to go back – their homes have been long occupied and businesses removed. Furthermore, LTTE recruiters still operate in the area and have been known to force families to surrender their children to them as soldiers as a sign of their loyalty. On the other hand, some of the camp residents have been accused by the government of being informants for the Tigers, reflecting the Muslims' vulnerability. Following the Cease Fire Agreement between the LTTE and

the government in 2002, the situation deteriorated again for the Muslims, who despite being directly affected by the conflict, had no independent representation at the peace talks. The LTTE promised the Muslims that their properties would be returned and that they would no longer have to pay protection tax to the LTTE. In reality, the properties were not returned, taxes increased and Muslims found themselves the targets of increasing violence as the Tigers sought to consolidate their control in the East. This contributed to the crystallization of a grassroots-led Muslim national identity which in 2003 demanded an autonomous area for Muslims in the East. This call was largely ignored by the self-serving Muslim leaders in Colombo which led to more inter-Muslim disunity, distracting from the bigger picture. Recent Events With the eruption of war again in the East in 2006, Muslims were caught in the crossfire. On May 29, 2006, notices appeared in the Muslim settlement of Muttur ordering Muslims to leave within 72 hours, prompting panic and recollections of 1990. The LTTE captured the town in August and 25,000 Muslims were again forced from their homes until the military recaptured the town, several weeks later. Hundreds of Muslims were killed and abducted during this time. Another disturbing element in this conflict is the emergence of the pro-government Karuna faction (or TMVP), which left the LTTE in 2004, and who have been involved in abductions, extrajudicial killings and the recruitment of child soldiers. The TMVP are effectively in control of the East and have specifically targeted Muslims, shooting men returning from prayers and burning homes and businesses. Enormous resources are being spent to spread Buddhism in Muslim areas with Buddhist statues being erected, perhaps a precursor for something far more horrific. Atrocities continue to be committed against Muslims with both the LTTE and the army blaming each other for the violence, hoping to politically point-score with Muslim blood. For the first time in recent history, many disaffected Muslim youth are now prepared to take up arms to defend their communities, despite efforts by senior community leaders to rein them in. Muslims in Sri Lanka are at a very critical juncture in their history; whether the Tigers are destroyed by the army or an agreement is reached, Muslims in Sri Lanka are gradually waking up to the reality that relying on the Buddhist government or the Hindu tigers for protection is futile and that only when they govern themselves will they finally feel secure. Their demands so far have been peaceful but for how long more will they suffer in silence?